

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Y. V.**, narozený dne X
státní příslušník X
bytem X

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o **žalobě proti rozhodnutí** žalované ze dne 26. 11. 2018, č. j. MV-115339-4/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 26. 11. 2018, č. j. MV-115339-4/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán

I. stupně“) ze dne 28. 6. 2018, č. j. OAM-3303-9/DP-2018 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým bylo dle podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zastaveno správní řízení ve věci žádosti žalobce ze dne 15. 2. 2018 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ.

Žaloba

Nedoložení příloh žádosti a zastavení řízení

2. Žalobce namítl, že žalovaná měla v odvolacím řízení zohlednit dodatečně předložený doklad o zajištění ubytování na území České republiky. Uvedl, že doklad o zajištění ubytování doložil již dne 14. 6. 2018 na podatelně Letná a poté jej opakovaně doložil dne 3. 7. 2018, tedy den po vydání usnesení o zastavení řízení o jeho žádosti. Žalobci není známo, proč se doklad o zajištění ubytování ze dne 14. 6. 2018 nenachází ve správním spise. K tomu doplnil, že účastník řízení má právo předkládat důkazy a činit jiné návrhy až do vydání rozhodnutí o odvolání. Žalovaná mohla navíc údaj o zajištění ubytování zjistit z údajů evidovaných v Cizineckém informačním systému, kde bylo podle žalobce uvedeno, že má zajištěno ubytování na adrese X. Žalovaná se měla pokusit údaj o zajištění ubytování pokusit obstarat sama, neboť je to správní orgán, kdo opatřuje podklady pro vydání rozhodnutí.
3. Žalobce dále namítal, že žalovaná nepostupovala správně, když řízení zastavila na základě ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť měla aplikovat speciální úpravu obsaženou v § 56 odst. 1 písm. l) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, v rozhodném znění (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), na základě které měla jeho žádost zamítnout.

Neseznámení s podklady pro vydání rozhodnutí

4. Správní orgán I. stupně podle žalobce dále pochybil tím, že před vydáním prvostupňového rozhodnutí neposkytl žalobci možnost se seznámit s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce tak nemohl ve správním spise zkontrolovat, zda ke své žádosti doložil veškeré požadované náležitosti.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná ve svém vyjádření navrhla žalobu zamítnout.
6. Uvedla, že správní orgán I. stupně nemohl ze zákona vydat meritorní rozhodnutí, neboť v řízení ve věci žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání absentovala podstatná náležitost žádosti.
7. K námitce žalobce, že měla v odvolacím řízení zohlednit žalobcem opožděně předložený doklad o zajištění ubytování, žalovaná odkázala na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2017, č. j. 7 Azs 237/2017-28, s tím, že žalobci nebránila žádná závažná překážka v tom, aby požadované doklady doložil již v prvostupňovém řízení, proto se již k této skutečnosti dle § 82 odst. 4 správního řádu nepřihlíží. Řízení před správním orgánem I. stupně je nalézacím řízením, kde by měl účastník řízení uplatňovat svá práva. Pro odvolací správní řízení je specifické uplatňování zásady koncentrace řízení, pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky.
8. K námitce žalobce, že mu správní orgán I. stupně neumožnil seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby měl možnost odstranit podstatné vady žádosti, žalovaná uvedla, že správní orgán I. stupně nebyl povinen seznámit

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

žalobce se spisem, neboť se v projednávané věci jedná o procesní rozhodnutí, nikoliv meritorní. Povinnost vyrozumět o možnosti seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim je pouze v případech, kdy dochází k rozhodnutí ve věci.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

9. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Nehledal přitom vady, k nimž by byl povinen přihlídnout i z moci úřední.
10. Soud o žalobě rozhodl bez jednání, neboť účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas v intencích § 51 s. ř. s.

Obsah správního spisu

11. Z obsahu správního spisu ve věci 3 A 16/2019 soud zjistil následující skutečnosti:
12. Žalobce požádal dne 15. 2. 2018 o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – OSVČ. K žádosti přiložil cestovní doklad, výpis z veřejné části živnostenského rejstříku a potvrzení o bezdlužnosti.
13. Správní orgán I. stupně vyzval dne 17. 4. 2018 žalobce k odstranění vad žádosti, a to konkrétně k předložení dokladu o zajištění ubytování, dokladu prokazujícího úhrnný měsíční příjem žalobce a s ním společně posuzovaných osob dle § 46 odst. 7 písm. b) zákona o pobytu cizinců, dokladu prokazující bezdlužnost cizince ve smyslu § 178e odst. 1 zákona o pobytu cizinců, dokladu o cestovním zdravotním pojištění a dokladu o zaplacení pojistného uvedeného v tomto dokladu. K odstranění vad byla žalobci poskytnuta lhůta 30 dnů od doručení výzvy a byl poučen, že nebudou-li vady odstraněny, správní orgán I. stupně řízení zastaví. Žalobci byla výzva doručena prostřednictvím jeho zástupkyně dne 2. 5. 2018.
14. Dne 10. 5. 2018 žalobce doložil komplexní zdravotní pojištění s platností od 15. 2. 2018 do 14. 2. 2020 společně s dokladem o zaplacení pojistného, potvrzení o bezdlužnosti z Finančního úřadu pro hlavní město Prahu a platební výměr na daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období (kalendářní) rok 2017.
15. Dne 15. 6. 2018 žalobce doložil potvrzení o bezdlužnosti z Pražské správy sociálního zabezpečení, vyúčtování záloh na pojistné na důchodové pojištění za rok 2017, přehled předpisů a plateb pro OSVČ ke dni 6. 6. 2018 a potvrzení o bezdlužnosti z Celního úřadu pro hlavní město Prahu.
16. Správní orgán I. stupně usnesením ze dne 2. 7. 2018 řízení o žádosti žalobce zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Důvodem bylo, že žalobce neodstranil přes výzvu vady žádosti, neboť nedoložil doklad o zajištění ubytování. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 13. 7. 2018.
17. Žalobce dne 3. 7. 2018 doložil smlouvu o nájmu bytu ze dne 12. 2. 2018.
18. Proti usnesení podal žalobce dne 26. 7. 2018 blanketní odvolání doplněné dne 31. 10. 2018.
19. Žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání zamítla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

Posouzení žaloby

Nedoložení příloh žádosti a zastavení řízení

20. Předmětem sporu v projednávané věci je otázka, zda žalovaná postupovala v souladu se zákonem, pokud aprobovala postup správního orgánu I. stupně, jenž zastavil řízení o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu žalobce na území České republiky pro neodstranění vad žádosti spočívající v nepředložení dokladu o zajištění ubytování žalobce a pokud nezohlednila opožděné předložení takového dokladu žalobcem.
21. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu *„řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.“*
22. Podle § 82 odst. 4 správního řádu *„k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.“*
23. Podle § 46 odst. 7 písm. a) zákona o pobytu cizinců platí, že *„k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání je cizinec povinen předložit náležitosti podle § 31 odst. 1 písm. a), d) a e).“*
24. Podle § 31 odst. 1 písm. d) zákona o pobytu cizinců *„k žádosti o udělení víza k pobytu nad 90 dnů je cizinec povinen předložit doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území.“*
25. Důvodem pro zastavení řízení o žádosti žalobce byla skutečnost, že žalobce řádně a včas správnímu orgánu I. stupně nedoložil doklad, kterým se dokazuje zajištění ubytování po dobu pobytu na území, a to i přes výzvu správního orgánu I. stupně, který ve výzvě ze dne 17. 4. 2018 stanovil lhůtu 30 dnů k odstranění vad žádosti. Žalobce však i přes tuto výzvu předložil doklad o zajištění ubytování po dobu pobytu na území opožděně, a to až dne 3. 7. 2018, den po vydání usnesení o zastavení řízení o žádosti (prvostupňové rozhodnutí).
26. Zákon o pobytu cizinců v § 46 odst. 7 jednoznačně vymezuje požadavky na listiny, které je účastník povinen předložit ke své žádosti o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání. Pokud žadatel uvedenou povinnost, byť z části, nesplní, trpí jeho podání vadou.
27. Tvrzení žalobce, že doklad o zajištění ubytování předložil již dne 14. 6. 2018, nemá oporu ve správním spise. Žalobce nepřikládá žádný důkaz, který by toto jeho tvrzení mohl osvědčit.
28. Žalobce dále uvedl, že předložení dokladu prokazujícího ubytování na území až dne 3. 7. 2018 by nemělo být na újmu jeho žádosti, neboť správní řízení až do rozhodnutí odvolacího správního orgánu tvoří jeden celek.
29. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018-57, ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu se vyvinula v obecný závěr, že v řízení o žádosti leží primární povinnost jednat aktivně na žadateli, nikoliv na správním orgánu, a to i ve vztahu k pobytovým věcem cizinců (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 Azs 12/2015-38, ze dne 4. 11. 2015, č. j. 3 Azs 162/2015-43, ze dne 3. 3. 2016, č. j. 10 Azs 95/2015-36, ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36, nebo ze dne 15. 11. 2017, č. j. 8 Azs 111/2017-36). Následkem nedoložení zákonem požadovaných

náležitostí žádosti přitom je dle judikatury Nejvyššího správního soudu zastavení řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.

30. Ve vztahu k nedoložení zákonem vyžadovaných dokladů v řízení o žádosti cizince o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání v rozsudku ze dne 28. 7. 2016, č. j. 2 Azs 76/2015-24, Nejvyšší správní soud konstatoval, že:

„řízení lze zastavit jediné tehdy, pokud jsou vady takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat. Důvodem pro zastavení řízení tedy není jakákoliv vada formální, např. vada v označení správního orgánu, ale pouze taková vada, která svou povahou skutečně brání pokračování v řízení, resp. brání tomu, aby bylo možné žádost z obsahového hlediska projednávat. V posuzovaném případě se jednalo o doklady, které byl žalobce k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání povinen předložit ze zákona (§ 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jejich nedoložení tak ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady z formálního i obsahového hlediska posoudit, a proto lze konstatovat, že žalobce neodstranil podstatné vady žádosti. Správní orgán I. stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost dostatečně zdůvodnil, když v nedoložení zcela konkrétních zákonem požadovaných podkladů k žádosti o prodloužení platnosti dlouhodobého pobytu za účelem podnikání shledal podstatnou vadu předmětné žádosti bránící pokračování řízení (zvýraznění doplněno soudem).“

31. Rovněž v nyní projednávané věci byl žalobce před vydáním zastavujícího rozhodnutí nejprve v souladu se správním řádem vyzván, aby konkrétně vymezené chybějící podklady žádosti doložil, přičemž současně byl poučen i o následcích, které nesplnění této povinnosti může mít. Protože však zůstal v tomto zcela nečinný, a to po celou dobu více než 2 měsíců (výzva byla žalobci doručena dne 2. 5. 2018, chybějící doklad o ubytování doložil až dne 3. 7. 2018), byl postup správního orgánu I. stupně, jenž následně řízení pro podstatné vady zastavil, zcela správný. Správní orgán I. stupně nepochybil ani ve vztahu k přezkoumatelnosti rozhodnutí, neboť konkrétně vymezil, kterou konkrétní listinu žalobce k žádosti přes výzvu nedoložil, a poté uzavřel, že tato skutečnost představuje podstatnou vadu žádosti, pro niž není možné v řízení pokračovat, a proto musí být v souladu s § 66 odst. 1 písm. c) zastaveno. Takovýto postup je v souladu s výše citovanou judikaturou Nejvyššího správního soudu i s platnou právní úpravou.
32. Procesní aktivita ležela v projednávané věci zcela na žalobci jako žadateli o vydání pobytového oprávnění. Skutečnost, že ani přes řádnou výzvu správního orgánu I. stupně chybějící podklad, který je výslovně označen za obligatorní součást žádosti, včas nedoložil, a nesplnil tak zákonnou podmínku co do náležitostí jeho žádosti, jde jen a pouze k tíži samotného žalobce. O pochybení na straně správního orgánu se tak nejedná a úvaha žalobce prezentovaná v podané žalobě v tomto směru, že by měl správní orgán I. stupně povinnost nedostatky jeho žádosti *ex offio* odstraňovat a sám chybějící podklady žádosti vyhledávat, a to i bez jeho součinnosti, je mylná. Takovouto povinnost v řízení o žádosti správní orgán nemá (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2019, č. j. 8 Azs 249/2018-57, bod 20).
33. Žalobce ve své argumentaci zároveň zcela pomíjí, že doložil chybějící doklad o ubytování déle než měsíc po uplynutí dodatečné třicetidenní lhůty k odstranění vad jeho žádosti, která mu byla poskytnuta správním orgánem usnesením doručeným mu dne 2. 5. 2018, a kterou má soud za zcela přiměřenou. Žalobce byl navíc v této lhůtě schopen doložit správnímu orgánu I. stupně jiné vyžadované doklady, konkrétně doklad o zdravotním pojištění, o

zaplacení pojistného, potvrzení o bezdlužnosti, platební výměr na daň z příjmů fyzických osob, vyúčtování záloh na pojistné důchodové pojištění, přehled předpisů a plateb pro OSVČ a vyúčtování záloh na pojistné a důchodové pojištění. Žalobce neuvedl, jaký důvod mu v doložení dokladu o ubytování na území bránil.

34. V kontextu projednávané věci se tak zcela uplatní závěr Nejvyššího správního soudu uvedený v rozsudku ze dne 16. 10. 2021, č. j. 2 Azs 413/2020-45, podle kterého „[bylo] *pouze na stěžovateli, aby střežil svá práva a hájil své zájmy a aby jednal v souladu s platným právem České republiky.*“ Stanovení striktních podmínek pro získání pobytového oprávnění přitom mimo jiné zajišťuje, že tohoto pobytového oprávnění dosáhnou pouze osoby se skutečnou vazbou k ČR, jejímž aspektem je i respektování tuzemského právního řádu. Žalobce podmínky jasně a určitě vymezené v platné právní úpravě nesplnil a ve stanovené lhůtě podklad nedoložil. Správní orgán I. stupně tak nemohl jinak, než řízení o žádosti žalobce zastavit. K zastavení řízení došlo zcela správně podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobce jako žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které bránily pokračování v řízení. Podmínky pro zamítnutí žádosti v projednávané věci naopak dány nebyly.
35. Soud se zároveň k dílčí námitce žalobce zabýval tím, zda podstatné vady žádosti mohl žalobce zhojit předložením chybějící listiny alespoň dodatečně po vydání prvostupňového rozhodnutí. To bylo vydáno dne 2. 7. 2018 a doručeno žalobci dne 13. 7. 2018.
36. Správní řízení sice tvoří od svého zahájení do právní moci konečného rozhodnutí jeden celek, nicméně § 82 odst. 4 správního řádu zavádí v rámci neúplné apelace koncentraci řízení a stanoví, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Namítá-li účastník, že mu nebylo umožněno učinit v řízení v prvním stupni určitý úkon, musí být tento úkon učiněn spolu s odvoláním.
37. Judikatura se dlouhodobě ustálila na závěru, že ačkoliv ze zásady koncentrace existují výjimky, v řízení o žádosti se koncentrace plně uplatní, a to i v pobytových věcech. Primární povinnost jednat aktivně přitom leží na žadateli, nikoliv na správním orgánu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 1. 2020, č. j. 10 Azs 271/2019-28, či ze dne 30. 3. 2020, č. j. 1 Azs 513/2019-34).
38. Přísnost koncentrace je pak vyvážena vyššími nároky na správní orgány ohledně poučovací povinnosti dle § 45 odst. 2 správního řádu (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2020, č. j. 1 Azs 513/2019-34, bod 14). Správní orgán I. stupně své poučovací povinnosti dostal, neboť ze správního spisu vyplývá, že žalobce podrobně poučil o tom, jakými vadami žádost trpí a jaké doklady a v jaké lhůtě je třeba doplnit (viz výzva k odstranění vad žádosti ze dne 17. 4. 2018, doručená žalobci dne 2. 5. 2018). Žalobce však své povinnosti odstranit vady žádosti řádně a včas nedostál. Tato pochybení je nutné přičíst k tíži žalobce, nikoliv správním orgánům.
39. Doklad o zajištění ubytování, který žalobce předložil dne 3. 7. 2018, přitom není novou skutečností ani důkazem, který žalobce nemohl uplatnit dříve. Žalovaná tak postupovala správně, pokud k dodatečně předloženému dokladu nepřihlédla, neboť podobná pochybení žadatelů nelze novými důkazy v odvolacím řízení zhojit (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 11. 2018, č. j. 7 Azs 371/2018-29).

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

40. Soud tak uzavírá, že žalobce svou povinnost doložit zákonem požadovaný podklad nesplnil. Žalobce doložil doklad opoždění, po marném uplynutí lhůty stanovené mu správním orgánem I. stupně ve výzvě ze dne 17. 4. 2018, která mu byla doručena dne 2. 5. 2018, a to konkrétně dne 3. 7. 2018, kdy již bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, a současně mu již marně uběhla 30denní lhůta k odstranění vad jeho žádosti. Žalobce nepožádal o prominutí zmeškání lhůty, ani neuvedl, jaká skutečnost dřívejšímu doložení potvrzení o ubytování bránila. Žalobce tak svou povinnost splnil opožděně a správní orgán I. stupně nemohl rozhodnout jinak, než řízení o jeho nekompletní žádosti zastavit. Proto také žalovaná nepochybila, pokud v souladu se zásadou koncentrace řízení podle § 82 odst. 4 správního řádu k dodatečně doloženému podkladu nepřihlédla a potvrdila prvostupňové rozhodnutí jako věcně správné.
41. Tento postup přitom nelze označit za přepjatý formalismus, jak to činí žalobce v žalobě, neboť jak uvedl mj. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 8. 2016, č. j. 7 Azs 99/2016-36: „[z]ákon nedává správnímu orgánu možnost správního uvážení, zda řízení o žádosti zastavit či nikoliv. Pokud jsou splněny zákonem stanovené podmínky, je správní orgán povinen řízení o žádosti zastavit. Nejednalo se proto o přepjatě formalistický postup, jak tvrdí stěžovatel, ale o postup v souladu se zákonem.“
42. Žalobní námitka není důvodná.

Neseznámení s podklady pro vydání rozhodnutí

43. Dále se soud zabýval namítaným procesním pochybením správních orgánů, jež mělo spočívat v tom, že žalobci neumožnily seznámit se s podklady pro vydání žalobou napadených rozhodnutí.
44. Podle § 36 odst. 3 věty první správního řádu platí, že „nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.“
45. K uvedené námitce soud konstatuje, že ač lze ze skutkových zjištění souhlasit s žalobcem, že mu správní orgány výslovně neumožnily seznámit se s obsahem spisového materiálu ve smyslu § 36 odst. 3 věty první správního řádu, v daném případě nedošlo s ohledem na povahu zejména prvostupňového rozhodnutí, jímž bylo ve věci rozhodnuto toliko procesně, nikoliv meritorně, k žádnému porušení práv žalobce.
46. Nejvyšší správní soud již v této souvislosti, například v rozsudku ze dne 3. 5. 2017, č. j. 7 Azs 46/2017-28, konstatoval, že:

„[n]elze přisvědčit ani námitce, že ministerstvo porušilo svou povinnost stanovenou v § 36 odst. 3 správního řádu. [...] Otázkou, zda je správní orgán povinen postupovat podle citovaného ustanovení v případě zastavení řízení, se správní soudy zabývaly v řadě svých rozhodnutí. V daném případě ministerstvo rozhodlo o zastavení řízení [...], nerozhodovalo tak o meritu věci. Smyslem procesního práva upraveného v § 36 odst. 3 správního řádu je dát účastníkovi k dispozici skutková zjištění správního orgánu, aby mohl případně poukázat na jejich nesprávnost nebo aby navrhl jejich doplnění. [...] Ve shodě s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2016, č. j. 3 Azs 170/2016-29, lze připomenout, že již v základním ustanovení pro řízení o žalobách proti správnímu rozhodnutí - § 65 odst. 1 s. ř. s. je stanoveno, že ochrana se účastníkovi poskytuje vždy proti porušení konkrétního hmotného práva, k němuž může dojít i v důsledku porušení

jejich procesních práv v předcházejícím řízení. Ustanovení § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. pak uvedené konkretizuje tak, že soud zruší správní rozhodnutí pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé. [...] Základní skutkové okolnosti, které byly rozhodné pro závěr žalovaného o splnění podmínek pro zastavení řízení o žádosti, tak byly stěžovatelce známy. Další podklady, se kterými by bylo třeba stěžovatelku seznámit, nejsou ve správním spise založeny. Námitka o porušení § 36 odst. 3 správního řádu proto není důvodná.“

47. Rovněž v právě projednávané věci tvořily součást spisu toliko podklady předložené přímo žalobcem, a dále listiny o procesních úkonech (např. výzva k odstranění vad žádosti), jež mu byly zasílány do vlastních rukou. Jednalo se tedy o podklady, které byly žalobci známy, a proto v dané věci nemohlo dojít k porušení § 36 odst. 3 věty první správního řádu či újmě na jeho procesních právech.
48. Z díkce § 36 odst. 3 správního řádu současně vyplývá, že právo vyjádřit se k podkladům rozhodnutí má účastník v případě, kdy se bude jednat o vydání rozhodnutí ve věci samé. V uvedeném případě se však jednalo o usnesení o zastavení řízení, které je rozhodnutím procesním a nikoli meritorním. Správní orgán I. stupně tak v daném případě postupoval zcela v souladu se zákonnými ustanoveními.
49. Soud *obiter dictum* poznamenává, že samotná žalobní námitka, že žalobci nebylo v průběhu řízení před správními orgány umožněno se vyjadřovat k podkladům, postrádá opodstatnění. Žalobou napadené rozhodnutí, resp. rozhodnutí prvostupňové, vycházelo z toho, že žalobce nedoložil nezbytný podklad, ač k tomu byl vyzván. Zastavení řízení o žádosti žalobce tak vycházelo z nedostatku podkladů rozhodnutí, který byl přičitatelný žalobci a k jehož odstranění byl řádně vyzván, avšak zůstal bezdůvodně nečinným (obdobně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2017, č. j. 5 A 5/2014-43).
50. Žalobní námitka není důvodná.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

51. S poukazem na shora uvedené důvody soud žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s. (výrok I.).
52. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť neúspěšnému žalobci náhrada nákladů řízení nepřísluší a žalované žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly (výrok II.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. dubna 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu